

Prins Harrys obearbetade sorg

Jag är inte speciellt intresserad av kungligheter och läser sällan det skvaller kring dem som media ägnar sig åt. Men tv-serien *The Crown* upplevde jag som intressant och välgjord. Det var spännande att följa denna familj med sina dysfunktionella strukturer och intriger. Jag tycker också att det är givande att läsa självbiografier. Därför grep jag mig an **Prins Harrys** bok *Den andre* med stort intresse och nyfikenhet.

Handlingen tar avstamp i när han våren 2021 träffar sin pappa, prins Charles, och sin bror, prins William, efter begravningen av brödernas farfar prins Philip (ja, det är många prinsar att hålla reda på). Tanken var att han vid denna träff skulle prata ut med dem. Han vill berätta om varför han och hans fru **Meghan Markle** flytt från Storbritannien för att undkomma den brittiska skvallerpressen ett drygt år tidigare. Men samtalet slutar dåligt, det blir till och med bråk mellan bröderna. Harry känner att han inte når fram, att han inte får någon förståelse. Precis som det alltid har varit. Där och då bestämmer han sig för att skriva denna bok. *"Pappa? Willy? Världen? Nu kör vi."* En bok vars titel handlar om att Harry alltid har varit den andre i tronföljden och att han därför upplever att han alltid varit i skymundan och aldrig tagits riktigt på allvar.

Harry berättar sedan att han inte har så mycket minnen från sin barndom, men att han "inte kunde undgå att känna bristen på stabilitet, bristen på värme och kärlek hemma hos oss", samtidigt som det framgår mycket tydligt hur starkt han älskar sin mamma **Diana**. Hon får stå för det vackra, det fina och känslomässiga. Därför kommer det som en stor chock för Harry den dagen Diana avlider i en trafikolycka i en tunnel i Paris, jagad av dessa ständiga paparazzis. En död som Harry inte kan ta till sig, speciellt då han aldrig får se hennes döda kropp. Han tror att Diana bara har gömt sig och kommer att komma tillbaka. Ett trauma som han aldrig får hjälp att bearbeta.

Speciellt då den "äldre generationen upprätthöll ett förbud som gränsade till nolltolerans mot all fysisk kontakt. Inga kramar, inga kyssar, inga klappar. Någon gång kanske två kinder snuddade vid varandra ... vid speciella tillfällen."

Det kanske inte är så konstigt att prinsen utvecklar en rebellisk attityd, för barn från dysfunktionella familjer tar ju på sig olika överlevnadsroller – och rebellen är en av dem. Och det kanske inte är så konstigt att Harry senare börjar använda alkohol och droger i stora mängder för att självmedicinera mot sin ångest.

Boken är hur som helst väldigt välskriven och lättläst, men det framgår inte vem spökskrivaren är. För jag kan inte tänka mig att prins Harry med sina läs- och skrivsvårigheter har skrivit denna bok helt på egen hand. Stundtals blir jag väldigt berörd när jag läser, men boken hade dock kunnat kortats ner något. Att läsa detaljerat om prinsens tid i Afghanistan är i varje fall för mig helt ointressant.

Och tyvärr ger denna självbiografiska bok inte något gott intryck av prins Harry. Speciellt inte då han skildrar sitt förhållande till drogerna utan någon som helst självkritisk hållning. Att röka cannabis är tydligen något han fortfarande håller på med och som han ser som något helt naturligt.

Det är också ganska tydligt att han anser att alla andra är dumma, även fast han medger att han gör misstag ibland, förutom hans mamma Diana och hans hustru Meg som i stort sett är gudomliga varelser, helt utan brister. Inom metoden för sorgbearbetning kallar man detta för att helgonförklara människor, något som sällan ger känslomässig läkning. För trots att Harry senare i livet, när han har träffat Meg, får tag på en samtalsterapeut är det något som lyser genom hela boken – avsaknaden av känslomässig läkning.

Jag kan även förstå hans hat mot den brittiska pressen som har trakasserat honom och hans familj i hela hans liv, och till

och med varit en orsak till hans mammas plötsliga död, men jag hoppas att han kommer tillrätta med detta i framtiden. För att gå och bära på så starka negativa känslor kommer bara att skada honom själv och hans familj.

Text: Peter Roth

Den andre

Prins Harry

Originalets titel : Spare

Översättning: Margareta Eklöf

Albert Bonniers förlag

PRINS HARRY

ALBERT BONNIERS FÖRLAG

DEN ANDRE